

13

Besluit van 12 januari 1988, houdende wijziging van het Aanwijzingsbesluit verplicht-verzekerden Ziekenfondswet

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 17 november 1987, DGVGZ/VTA/Verz/VV-804911, gedaan in overeenstemming met de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;

Gelet op de artikelen 3, eerste lid, onder b, en 18 van de Ziekenfondswet (Stb. 1986, 347);

Gehoord de Ziekenfondsraad (aanvullend overzicht met betrekking tot de evaluatie invoering WTZ d.d. 26 maart 1987 nr. SVV/VERZ/10016 en advies van 3 juli 1987 nr. SVV/VERZ/17698);

De Raad van State gehoord (advies van 24 december 1987, nr. W13.87.0666.);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 8 januari 1988, DGVGZ/VTA/Verz/VV-806377, uitgebracht in overeenstemming met de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

In het Aanwijzingsbesluit verplicht-verzekerden Ziekenfondswet (Stb. 1987, 227)¹ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel x, onder 1, vervalt de zinsnede: , dan wel een uitkering ontvangt krachtens de Rijksgroepsregeling Gerepatrieerden (Stb. 1964, 550) of de Rijksgroepsregeling Ambonezen (Stb. 1964, 551).

2. Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel aa door een punt-komma worden twee onderdelen toegevoegd, luidende:

bb. tot de eerste dag van de maand waarin de betrokkene de leeftijd van 65 jaar bereikt, de door de Nederlandse regering uitgenodigde vluchteling in wiens eerste opvang wordt voorzien op grond van artikel 3, eerste lid, juncto onderdeel I, onder 28, van de bijlage behorende bij de Welzijnswet (Stb. 1987, 73);

cc. tot de eerste dag van de maand waarin de betrokkene de leeftijd van 65 jaar bereikt, de vreemdeling door wie of ten behoeve van wie een asielerzoek is ingediend en in wiens noodzakelijke bestaansvoorwaarden wordt voorzien door middel van opvang op grond van artikel 3, eerste lid, juncto onderdeel I, onder 30, van de bijlage behorende bij de Welzijnswet.

B

In artikel 4a, derde lid, vervalt de zinsnede: van degene, bedoeld in artikel 1, onder d, sub 2.

C

In artikel 11, eerste lid, wordt «artikel 1, onder o, p en r» vervangen door: artikel 1, onder o en p.

D

Na artikel 11a wordt een nieuw artikel 11b ingevoegd, luidende:

Artikel 11b

1. Voor de verzekering van degenen, bedoeld in artikel 1, onder r, wordt van het uit te betalen pensioen een premie geheven tot het krachtens artikel 15, eerste lid, van de Ziekenfondswet vastgestelde percentage.

2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt mede als uit te betalen pensioen aangemerkt de bestanddelen van het pensioen, bedoeld in artikel A6, eerste lid, en tweede lid, onder b, van de Algemene militaire pensioenwet, de toeslag, bedoeld in artikel F7a van die wet, alsmede de toeslag, bedoeld in artikel 10 van de Wet van 20 december 1984, houdende aanpassing van uitkeringspercentages van ontslaguitkerings- en arbeidsongeschiktheidsregelingen voor overheidspersoneel, onderwijs- personeel en daarmee gelijk te stellen personeel.

3. Voor de toepassing van dit artikel is artikel 9, tweede lid, van de Coördinatiewet Sociale Verzekering van overeenkomstige toepassing.

4. Onze Minister van Defensie houdt de helft van de premie, bedoeld in het eerste lid, in op het pensioen.

5. De in het vierde lid bedoelde minister stort de in het eerste lid bedoelde premie in de Algemene Kas, bedoeld in artikel 71 van de Ziekenfondswet. Onze Minister en Onze Minister van Defensie tezamen kunnen voorschriften geven met betrekking tot de vaststelling, de invordering, de afdracht en de verantwoording van de premie.

E

Artikel 13a wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid wordt «artikel 1, onder x, sub 2» vervangen door: artikel 1, onder x, sub 2, onder bb en onder cc.

2. In het tweede lid wordt na de woorden «van overeenkomstige toepassing» toegevoegd: , waarbij de instantie die belast is met de uitvoering van de onderscheidene opvangregelingen die van toepassing zijn op de verzekerden, bedoeld in artikel 1, onder bb en cc, als werkgever wordt beschouwd.

F

Artikel 14 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid wordt «artikel 12, eerste, tweede en derde lid» vervangen door: artikel 12, eerste, tweede, derde en vijfde lid.

2. De laatste volzin van het tweede lid wordt vervangen door: Geen premie is verschuldigd over de overlijdensuitkering, bedoeld in artikel 18 van de Algemene Ouderdomswet, en de vakantie-uitkering, bedoeld in artikel 32 in verbinding met artikel 18, van die wet.

3. Het vierde lid, onder a, komt te luiden:

a. de in het tweede lid bedoelde premie door de Sociale Verzekeringsbank dan wel, indien uitbetaling van de in het tweede lid bedoelde uitkering ingevolge de Algemene Ouderdomswet met toepassing van artikel 19, vijfde lid, van die wet plaatsvindt door een pensioeninstelling, die pensioeninstelling, ingehouden op het ouderdomspensioen en de toeslag waarop de verzekerde aanspraak heeft krachtens de Algemene Ouderdomswet, welke organen de premie storten in de Algemene Kas, bedoeld in artikel 71 van de Ziekenfondswet.

4. Een nieuw tiende lid wordt toegevoegd, luidende:

10. In afwijking van het vierde lid, onder b, en het vijfde lid wordt de over een uitkering ingevolge de Algemene Bijstandswet verschuldigde premie, ingehouden door het orgaan dat die uitkering betaalbaar stelt, welk orgaan de premie afdraagt aan de Bedrijfsvereniging voor Overheidsdiensten.

G

Artikel 14c vervalt.

H

Artikel 15, eerste lid, onderdeel d, vervalt.

ARTIKEL II

Dit besluit treedt met uitzondering van artikel I, onderdeel F, punt 3, in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt terug voor wat betreft artikel I, onderdelen A, C, D, E, F, punten 1, 2 en 4, G en H, tot en met 1 januari 1988 en voor wat betreft artikel I, onderdeel B, tot en met 1 januari 1987. Artikel I, onderdeel F, punt 3, treedt in werking met ingang van 1 april 1988.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 4 november 1987, Stb. 505.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 12 januari 1988

Beatrix

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
D. J. D. Dees

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L. de Graaf

Uitgegeven de *negende* februari 1988

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

NOTA VAN TOELICHTING

Met de inwerkingtreding van de Overgangsregeling voor gerepatrieerden en Ambonezen (Stb. 1987, 148) met ingang van 1 juli 1987 zijn de Rijksgroepsregeling Gerepatrieerden (Stb. 1964, 550) en de Rijksgroepsregeling Ambonezen (Stb. 1964, 551) ingetrokken. De vermelding van genoemde rijksgroepsregelingen in artikel 1, onder x, sub 1, van het Aanwijzingsbesluit verplicht-verzekerden Ziekenfondswet (Stb. 1987, 227) (hierna te noemen Aanwijzingsbesluit) dient derhalve te vervallen.

Omdat de bijstand aan de betreffende categorieën van personen ingevolge eerder genoemde Overgangsregeling in het vervolg wordt verleend met toepassing van het Bijstandsbesluit landelijke normering (Stb. 1983, 132) wordt de verzekering ingevolge de Ziekenfondswet (Stb. 1986, 347) gebaseerd op het overblijvende deel van artikel 1, onder x, sub 1, van het Aanwijzingsbesluit (Artikel I, onderdeel A, punt 1).

Jaarlijks wordt er een aantal vluchtelingen tot Nederland toegelaten die gedurende de eerste periode van maximaal drie maanden verblijven in een opvangcentrum van het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. Gedurende deze tijd werd tot op heden door genoemd ministerie zorg gedragen voor een particuliere ziektekostenverzekering voor betrokkenen. Na deze eerste periode worden de vluchtelingen gehuisvest in gemeenten, die de verdere opvang verzorgen. Doorgaans worden de betrokkenen vanaf dat moment verplicht verzekerd ingevolge de Ziekenfondswet als gevolg van het gaan uitoefenen van een dienstbetrekking of het ontvangen van een sociale zekerheidsuitkering. Om het «duiventillect» te voorkomen dat ontstaat wanneer deze categorie van personen afwisselend voor een korte periode op een particuliere dan wel sociale ziektekostenverzekering zouden zijn aangewezen is er voor gekozen om voor hen de verplichte ziekenfondsverzekering te doen ingaan vanaf het moment dat ze in Nederland worden toegelaten (Artikel I, onderdeel A, punt 2, onder bb en onderdeel E).

Vanaf haar inwerkingtreding treedt de Regeling opvang asielzoekers (Stcrt. 1987, 75) als voorliggende voorziening in de plaats van de Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284) voor die asielzoekers die zich vanaf die datum hebben aangemeld en vervolgens in het kader van voormelde regeling worden opgevangen. In verband met de voorheen aan de uitkering ingevolge de Algemene Bijstandswet verbonden ziekenfondsverzekering voor deze categorie van personen dient thans de voormelde regeling als rechtsgrond voor een verzekering ingevolge de Ziekenfondswet in het Aanwijzingsbesluit te worden opgenomen (Artikel I, onderdeel A, punt 2, onder cc en onderdeel E).

Met ingang van 1 januari 1987 is over uitkeringen bij ziekte voor de verzekering van de categorie van personen, bedoeld in artikel 1, onder d, sub 1, van het Aanwijzingsbesluit ziekenfondspremie verschuldigd. Artikel 4a, eerste lid, van genoemd besluit werd in verband hiermee gewijzigd (Stb. 1986, 692). Een daarbij abusievelijk achterwege gebleven wijziging van het derde lid, wordt thans aangebracht (Artikel I, onderdeel B).

Ingevolge artikel 11 van het Aanwijzingsbesluit stelde de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, tezamen met de Minister van Defensie, de premie vast voor de categorie van personen, bedoeld in artikel 1, onder r, van het Aanwijzingsbesluit. In de praktijk is gebleken dat bedoelde premie telkens wordt vastgesteld op het niveau van de ingevolge artikel 15, eerste lid, van de Ziekenfondswet verschuldigde premie. Gelet op deze praktijk verdient het uit dereguleringsoogpunt de voorkeur om de betreffende premie rechtstreeks in het Aanwijzingsbesluit vast te stellen, waardoor een afzonderlijke regeling met betrekking tot de premievaststelling niet langer noodzakelijk is (Artikel I, onderdelen C, en D).

De hoogte van de premie verschuldigd voor de verzekering van degenen bedoeld in artikel 3, achtste lid, van de Ziekenfondswet, en artikel 12, vijfde lid, van de Wet op de toegang tot ziektekostenverzekeringen (Stb. 1986, 123) (WTZ) werd ingevolge artikel 14c van het Aanwijzingsbesluit tot op heden vastgesteld door de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. Evenals in de hierboven vermelde situatie bleek in de praktijk dat bedoelde premie telkens wordt vastgesteld op het niveau van de ingevolge artikel 14 van het Aanwijzingsbesluit verschuldigde premie. Gelet op deze praktijk ware in dit geval uit dereguleringsoogpunt geen afzonderlijke premiereregeling te stellen voor in het buitenland woonachtige personen. Artikel 14c van het Aanwijzingsbesluit kan hierdoor vervallen, na toevoeging van de categorie van verzekerden bedoeld in artikel 12, vijfde lid, van de WTZ aan het eerste lid van artikel 14 van het Aanwijzingsbesluit (Artikel I, onderdelen F, punt 1, en G).

Door opneming in artikel 14, vierde lid, onder a, van het bepaalde in de laatste volzin van artikel 14, tweede lid, stellende dat de Sociale Verzekeringsbank de in dat lid bedoelde premie inhoudt op het ouderdomspensioen en de toeslag, waarop de verzekerde aanspraak heeft krachtens de Algemene Ouderdomswet (Stb. 1985, 181) (AOW), kan deze volzin in het tweede lid vervallen.

Op grond van de argumenten die door de Ziekenfondsraad zijn genoemd in paragraaf 4.2.1. van het aanvullend overzicht evaluatie WTZ (nr. SVV/VERZ/10016, uitgave van de Ziekenfondsraad nr. 348) wordt de overlijdensuitkering op grond van de AOW en de daarmee verband houdende vakantie-uitkering vrijgesteld van premie-inhouding voor de ziekenfondsverzekering (Artikel I, onder F, punt 2).

Tot op heden werd ingevolge artikel 14, vierde lid, van het Aanwijzingsbesluit de verschuldigde ziekenfondspremie over het ouderdomspensioen, de toeslag en de vakantie-uitkering, waarop de verzekerde krachtens de AOW aanspraak heeft, in alle gevallen waar het personen betreft die na de datum van inwerkingtreding van de WTZ 65 jaar zijn geworden, ingehouden door de Sociale Verzekeringsbank, die de premie stort in de Algemene Kas van de ziekenfondsverzekering.

In een aantal gevallen vindt echter krachtens artikel 19, vijfde lid, van de Algemene Ouderdomswet, uitbetaling van het AOW-pensioen plaats via een pensioeninstelling. Van de zijde van de pensioeninstellingen is in verband hiermee de wens naar voren gebracht om de inning en de afdracht van de verschuldigde ziekenfondspremie in die gevallen te doen geschieden door de pensioeninstellingen, om aldus aan te sluiten aan de ten aanzien van de heffing van loonbelasting geldende systematiek. In het aanvullend overzicht evaluatie invoering WTZ is voormelde wens van de pensioeninstellingen onderschreven.

Het onderhavige besluit voorziet erin om de gewenste procedure, welke de uitvoering van de betreffende regelgeving vereenvoudigt, te verwezenlijken (Artikel I, onderdeel F, punt 3).

De premieheffing voor de ziekenfondsverzekering van rechthebbenden op een uitkering ingevolge de Algemene Bijstandswet vond tot op heden plaats op drie verschillende wijzen.

Voor personen die na de datum van inwerkingtreding van de WTZ 65 jaar zijn geworden, wordt tot nog toe de ziekenfondspremie door de gemeentelijke sociale dienst rechtstreeks aan de Algemene Kas van de ziekenfondsverzekering overgemaakt.

Voor de personen die voor de inwerkingtreding van de WTZ de 65-jarige leeftijd al hadden bereikt werd evenwel de oude situatie gehandhaafd dat zij zelf de ziekenfondspremie afdragen aan het ziekenfonds waar zij zijn ingeschreven. Hiervoor werd destijds gekozen om de met de premieheffing

verband houdende werkgelegenheid bij de ziekenfondsen niet te schaden. De gemeentelijke sociale diensten dienen in deze gevallen het bedrag van de ziekenfondspremie onderdeel te doen uitmaken van de aan de betrokkenen uit te betalen bijstandsuitkering.

Voor de personen onder de 65 jaar tenslotte wordt de verschuldigde ziekenfondspremie door de gemeentelijke sociale dienst afgedragen aan de Bedrijfsvereniging voor Overheidsdiensten.

De gemeentelijke sociale diensten hebben kenbaar gemaakt dat het tot een aanmerkelijke administratieve vereenvoudiging zou leiden indien de premieheffing voor alle voormelde categorieën van personen zou worden geregeld op de wijze zoals deze geldt voor rechthebbenden op een bijstandsuitkering die de leeftijd van 65 jaar nog niet hebben bereikt.

Gelet op het feit dat het hiervoor aangeduide werkgelegenheidsaspect in de onderhavige situatie slechts uitermate marginaal is, bestaat er geen bezwaar tegen om de voorkeur te geven aan de beoogde administratieve vereenvoudiging (Artikel I, onderdeel F, punt 4).

Omdat ingevolge artikel 2 van de Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering (Stb. 1967, 102) (WOA) beslissingen en verstrekkingen ingevolge die wet geacht worden beslissingen en verstrekkingen te zijn ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (Stb. 1987, 89) (WAO) is de in artikel 15, eerste lid, onder d, opgenomen bepaling met betrekking tot personen die recht hebben op een uitkering ingevolge de WOA niet nodig. Op deze categorie van personen is namelijk op grond van eerstgenoemde bepaling de ziekenfondsregelgeving ten aanzien van rechthebbenden op een WAO-uitkering van toepassing (Artikel I, onderdeel H).

Het onderhavige besluit is aan de hand van de beknopte vragenlijst zoals opgenomen in de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur op dereguleringsaspecten getoetst. Daaruit bleek dat dit besluit uit dereguleringsoogpunt geen bezwaar ontmoet.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
D. J. D. Dees

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L. de Graaf